

Mokyklos registracijos numeris 1 0 4 6

Šalis L T

Moksleivio numeris duomenų bazėje 1 1 0 4

Kalbų pora E N > L T

Moksleivio inicialai T L

Moksleivio gimimo metai 2 0 0 1

Kultūros entuziastų trijulė leidžiasi į kelį

Trikos Katy ir Anna, paprastai ai tik apsimetu, kad klausauri kai mano tėtis pradeda nuobodžiai parakoti apie „renas geras dienas“. Bet šį kartą jis pasiūlė įdomią mintį, kaip, prieš mūsų vieniems patraukiant rėvais keliais, galitume ativesti mokyklor baigimą. Tėtis pasiūlė mums pasi- mokyti iš jo patirties: pamrodo, būdamas arthuorolikos, kartu su pora draugu, jis nusipirko „Interrail“ bilietą ir traukiniu apkeliaus Europą. Tai vyko 1980-aisiais, kai pusi Europos buvo po geležinė uždanga ir vakariečiams pasaugliams atrodi lyg apgobta parkapčių. Tad tam, kad galitum nukeliauti į romazdi šalų reikejo iš anksto užsisakyti viza, o tam priverkedaros romazdi darbo. Jie tikėjori pama- tyti nori šiek tiek Europos kultūros, nori man smalnu kiek ištiesy jie pamati.

„Jokinga, kokie dalykai išlieka tavo atmintyje“ – raki tėtis, vair- džiai parakodamas apie tai, kaip jie nakrojo ant Niro traukinų sto- ties grindų. Taip atitiko, nei, pamrodo, jaunimo višbutyje nebuvo vie- tos, tad tėtis su draugais neturėjo kur pernakeroti. O juk, nepamiršk, kad tui laikais dar nebuvo išmaniujų telefonų, į kuriuos viny laukų eram šbed nori, tad jie kaip supranti, tegalijo naudotis kelionių žinymu. Juk tui tikro beprotybi!

Mokyklos registracijos
numeris

1 0 4 6

Šalis

L T

Moksleivio numeris duomenų
bazėje

1 1 0 4

Kalbų pora

E N > L T

Moksleivio inicialai

T L

Moksleivio gimimo metai

2 0 0 1

Dar vienas ryškis, tėtis su draugais lankėsi Budapešte, kur jie nusprendė pailsėdinti ir iki roties prinkirsti guliario ir blynų su šokoladu - kitais tarimais, virko ko jie troško (ir dar, paįsėjant mano tėti, kartu ir vyrai). Po valgio jie ant stalo paliko arbatpinigių padavėjui, bet šis juos parėijo ir sugrąžino paliktus pinigais. O juk šiomis dienomis taip jais nebūtų!

Aš tėčio paklauniau „O kaip dėl tų visų muziejų ir galerijų, kurias turėjot aplankyti?“

Tada jis man atrakė, kad iš Nicos jie traukiniu išvyko į Italijos miestą Padują. Ten jie, per patį popietės karštį ejo į koplyčią, apie kuria buvo teigiamai atsiliepta kelionių žinyne. Pačioje koplytėlėje buvo tamais ir visais, o apšviestas ant sienų buvo pačios nuostabiomis, ryškiomis, mėlynomis, oranžinėmis ir purpurinėmis spalvomis nutapytos Giotto freskos, vaiduojančios Raskutinį teismą bei kitas scenas. Ta perspektyva, kuria buvo nutapyti tie paveikslai, leido draugams paįsėti lyg, tėčio žodžiais, „jie būtų paveiktų dalimi“. Pasirodo, prieš šitiek metų tėtis vis dėlto pamatė kultūros!

Taiigi, ką raktot merginos? Gal ir jūs šią vasarą norėtumėt paklausti „Internait“?